

Viktiga punkter att tänka på vid bredbandsutbyggnad

Mycket av bredbandsnäten på landsbygden byggs genom byalag/ekonomiska föreningar. Vem som långsiktigt kommer äga dessa nät är ofta osäkert. Det gör det än viktigare med bra markavtal.

Det är alltid markägaren som bestämmer om hon/han vill ha ersättning när bredband grävs ner på marken. Det är en regel utan undantag.

Följande punkter utgör basnivån i ett markavtal, och behöver ingå:

- Markägaren ska inte i framtiden bli ersättningsskyldig för ev. skador på ledningen i samband med normalt brukande av åker och skog. (Tex vid uppfrysning av kabel.)
- Om markägaren avser vidta åtgärder (t.ex grävning/dränering) som kan skada ledningen ska ledningsägaren anvisa lämpliga skyddsåtgärder (t.ex grävning med spett och spade istället för grävskopa) och ersätta markägaren för eventuella merkostnader.
- Reglering av eventuella skador på mark och gröda bör vara tydligt och avtalat. Ev. skadade dräneringsledningar ska återställas enligt Jordbruksverkets manual.
- Kopplingsbrunnar och andra avsättningspunkter som anläggs längs ledningen ska placeras där de är acceptabla, (inte mitt i åkern).
- Bra kartunderlag är nödvändigt till markupplåtelseavtalet. Ledningens sträckning och fastighetsgränser skall tydligt framgå. Så det är klart vad som överenskommit.

Om det uppstår osäkerheter om avtalet bör någon sakkunnig rådfrågas om markupplåtelse och teknik. Ledningsägaren bör stå för ev. kostnader för sakkunnigt biträde (ofta gängse praxis vid tvångåtkomst av mark).

Ovanstående punkter ska ses som en basnivå i ett markavtal.

Dessa punkter:

a/ Fanns med i Ramavtalet mellan LRF och Svensk Energi och Telia som sades upp 2006.

b/ Bibehöll elbolagen på egen hand, 10 år efter att Ramavtalet var uppsagt.

c/ Finns med i Svensk Energis nya avtalsmallar fr.o m 2016.

Så det är helt enkelt högst rimliga formuleringar att ha med i ett bredbandsavtal.

// Björn Galant & Ulf Wickström

LRF